

List Dziekana Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego na Poniedziałek w Oktawie Wielkanocy

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia!

Chrystus Zmartwychwstał! Tym uroczystym zawołaniem, które od wczorajszego dnia rozbrzmiewa we wszystkich naszych kościołach, pozdrawiam Was dzisiaj z Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego. W tym pozdrowieniu przesyłam Wam nie tylko wyrazy wdzięczności za pamięć o naszej akademickiej wspólnotce, ale przede wszystkim życzenia autentycznej radości i pokoju.

Na pierwszy ogień życzenie radości może brzmieć paradoksalnie w sytuacji, w jakiej przyszło nam przeżywać miniony Wielki Post i Święta Paschalne. Bo jaką radością mamy się cieszyć w sytuacji, gdy najczarniejsze karty historii XX w. powtarzają się na naszych oczach? Czy można w ogóle się radować, gdy w naszym ustatkowanym dotąd świecie pojawiło się nagle tyle bólu, rozpacz, ciemności i bezsensownego cierpienia? Patrząc na przerażające obrazy docierające do nas z Ukrainy, głęboko ludzka empatia powiedziała: „nie”. Jednak doświadczenie chrześcijańskie każe nam w tych dniach cieszyć się mimo wszystko: bo Chrystus rzeczywiście zmartwychwstał, staje przed nami tak samo jak przed wracającymi od pustego grobu kobietami; i tak samo jak do nich, mówi i do nas: *Nie bójcie się!* Chociaż te słowa słyszymy każdego roku, to dziś brzmią one nieco inaczej, a my rozumiemy je konkretniej. Dziś te słowa Pana Jezusa budzą nadzieję i pozwalają nam na nowo uwierzyć, że nie ma takiej ciemności, nie ma takiego bólu i takiej rozpacz, która zdołałaby przyćmić naszą wolność. Nie ma takiego zła i takiej tyranii, która zdolna byłaby wygrać z naszym Panem.

W tych szczególnych dniach, razem z galilejskimi niewiastami stajemy przy tym jedynym w swoim rodzaju grobie, na którym – w miejscu gdzie zazwyczaj widnieje napis: „Tu spoczywa” – czytamy: „Nie ma Go tu!”. I rzeczywiście jest tak, jak śpiewamy w sekwencji wielkanocnej: *Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy...* A jednak trudno nam czasem zrozumieć tę niecodzienną pustkę Bożego grobu, zwłaszcza że świat, w którym żyjemy, wcale nam nie pomaga, tylko wciąż rozgłasza pogłoskę rozniesioną przez przekupionych rzymskich żołnierzy, że rzeczywistość jest inna, że nadzieja nie ma sensu, a wielkanocny poranek tak naprawdę niczego nie zmienił. Czy w takiej sytuacji pustka Jezusowego grobu ma szansę się wypowiedzieć? Czy nasze serca potrafią jej jeszcze bronić i ocalić radość wielkanocnego poranka i prawdę o Zmartwychwstaniu, które jest przecież najważniejszą treścią Ewangelii? Wbrew ludzkim kalkulacjom odpowiedzi na te pytania zawsze pozostaną pozytywne i powinny nas napawać optymizmem. Bo bezsłowny i bezdźwięczny fakt, jakim jest pusty grób, i dziś może dokonać niewyobrażalnych zmian w sercu każdego z nas. To właśnie ten grób staje się gwarantem nadziei na to, że dobro jest silniejsze niż zło, że prawda

jest potężniejsza od kłamstwa, że żadna moc ciemności nigdy nie pozbawi nas blasku Zmartwychwstałego Pana. Ten największy cud, jaki dokonał się w dniu Zmartwychwstania, wciąż powinien nas zadziwiać i zachwycać, bez względu na okoliczności i zmiany, jakie następują w świecie i w nas samych. Za każdym razem niezmienna i od początku ta sama prawda o Zmartwychwstaniu Chrystusa jest adresowana do nieco innych nas i w ten sposób oświeca najciemniejsze zakamarki naszego życia.

Siostry i Bracia! Pełna treści pustka Bożego grobu i niezwykle wymowna cisza wielkanocnego poranka to siła napędowa naszej wiary i w konsekwencji – refleksji nad nią, czyli teologii. W tych dniach wielkanocnej oktawy jeszcze jaskrawiej widać misję, jaka spoczywa na naszym Wydziale Teologicznym: jest nią ciągle przypominanie światu o radości Zmartwychwstania, o orędziu Bożego pokoju, o nadziei, która zdolna jest pokonać wszelki lęk. Dlatego też proszę Was dzisiaj o modlitwę za nas: studentów i wykładowców, abyśmy w naszej refleksji i nauczaniu zawsze byli wiernymi świadkami Zmartwychwstałego. Świat potrzebuje bowiem wiedzy o Bogu, chociaż nie zawsze zdaje sobie z tego sprawę; potrzebuje też świadków nadziei, duszpasterzy, katechetów i wychowawców. Dlatego zachęcam Was również do podjęcia decyzji o studiowaniu teologii (kapłańskiej lub katechetycznej), a także wiedzy dotyczącej chrześcijańskiego Wschodu (na kierunku orientalistyka chrześcijańska). Na naszym Wydziale Teologicznym rozpoczynamy rekrutację nowych studentów. Tak jak pisałem w liście na Boże Narodzenie, nasza oferta nie ma barier wiekowych i każdy może tu znaleźć coś dla siebie, odnaleźć kolejną pasję i lepiej poznać swoją chrześcijańską wiarę. Proszę Was zatem, byście zainteresowali się naszą ofertą, abyśmy wspólnie mogli czynić dobre rzeczy i stawać się znakiem nadziei dla obolałego i poranionego konfliktami świata.

Drodzy Bracia i Siostry! Kończąc ten list, pragnę podzielić się z Wami radością. Za kilka tygodni, 3 czerwca br. o godz. 10:00 w auli Wyższego Międzydiecezjalnego Seminarium Duchownego w Opolu, Uniwersytet Opolski – a wraz z nim nasz Wydział Teologiczny – uhonoruje tytułem doktora *Honoris Causa* kardynała Kurta Kocho, przewodniczącego Papieskiej Rady ds. Popierania Jedności Chrześcijan oraz wielkiego orędownika pokoju i międzyludzkiego pojednania. Już dziś zapraszam Was wszystkich – wiernych świeckich i duszpasterzy Kościoła Opolskiego i Gliwickiego – do udziału w tej wyjątkowej uroczystości. Głęboko wierzę, że stanie się ona kolejnym promieniem nadziei na to, że dobro zawsze ma ostatnie słowo.

W imieniu wspólnoty akademickiej Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Opolskiego życzę Wam wszystkim pokoju, radości i niezachwianej wiary w to, że Pan rzeczywiście zmartwychwstał i na zawsze pozostaje ze swoim Kościołem.

ks. dr hab. Mateusz Rafał Potoczny, prof. UO

Dziekan Wydziału Teologicznego
Uniwersytetu Opolskiego

Opole, 18 kwietnia 2022 A.D.